

který má v Itálii stálou provozovnu a který z takové provozovny v Itálii provádí obchodní operace, musí mít možnost využít normálního mechanismu odpočtu stanoveného v šesté směrnici, i když některé obchodní operace musela provést přímo hlavní provozovna.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, s. 11; Zvl. vyd. 09/01, s. 79.

⁽²⁾ Úř. věst. L 326, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 129.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23 – Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

Žaloba podaná dne 3. června 2008 – Komise Evropských Společenství v. Finská republika

(Věc C-246/08)

(2008/C 209/43)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských Společenství (zástupci: P. Aalto, D. Triantafyllou, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Finská republika tím, že na právní poradenství poskytované státními právními poradnami (tam zaměstnanými veřejnými právními poradci) podle předpisů o právní pomoci za částečnou náhradu rovněž nevybírá žádnou daň z přidané hodnoty, zatímco odpovídající služby poskytované soukromými právními poradci podléhají dani z přidané hodnoty, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1, jakož i čl. 4 odst. 1, 2 a 5 šesté směrnice o DPH 77/388/EHS ⁽¹⁾;

— uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Ve Finsku si údajně příjemce právní pomoci může na svou podporu v soudním řízení zvolit mezi veřejným a soukromým právním poradcem. V tom případě jsou služby veřejného právního poradce poskytnuté za částečnou náhradu údajně osvobozeny od daně z přidané hodnoty, zatímco za služby soukromého právního poradce poskytnuté za částečnou náhradu je vybírána daň z přidané hodnoty. Podle názoru Komise se jedná

o případ nerovného zacházení u těchto služeb v oblasti daně z přidané hodnoty, které má dopad na vlastní zdroje Společenství.

Služby státních právních poraden v soudních řízeních údajně nespádají do působnosti čl. 4 odst. 5 prvního pododstavce šesté směrnice o DPH. Tyto služby by bezpochyby nepodléhaly dani z přidané hodnoty, kdyby nebyly poskytnuty za náhradu. Jestliže však příjemce právní pomoci za tuto pomoc platí náhradu, nemohou služby státních právních poraden údajně být považovány za služby osvobozené od daně z přidané hodnoty.

Podle čl. 4 odst. 5 druhého pododstavce směrnice o dani z přidané hodnoty se veřejnoprávní subjekty údajně považují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi svých úřadů, vedlo-li by jejich nepodléhání dani k výraznému narušení hospodářské soutěže. I kdyby se vycházelo z toho, že státní právní poradny tuto činnost vykonávají jako úřady, vedlo by jejich nepodléhání dani v uvedených případech údajně k výraznému narušení hospodářské soutěže. Z tohoto důvodu je třeba je považovat za osoby povinné k dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

Žaloba podaná dne 9. června 2008 – Komise Evropských Společenství v. Řecká republika

(Věc C-248/08)

(2008/C 209/44)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských Společenství (zástupci: Eleni Tserepa-Lacombe a A. Marcoulli)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 2 písm. a) a c), čl. 5 odst. 2 písm. c), čl. 6 odst. 2 písm. b) a článků 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ⁽¹⁾ ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.